

Lelátogat

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 5. szám, 2017. február 3.

„Megállapodtunk, hogy rendezni fogjuk Szentkirályszabadjával a repülőtér tulajdonának a problémáit, összekötjük ezt a rendezést az ipari terület rendezésével és a légiközlekedés fejlesztésével. Megállapodtunk, hogy lesz egy Iparos park, ami 2,5 milliárd forintba fog kerülni, megállapodtunk, hogy lesz egy aranyosvölgyi tudásparképítés is. A völgyhíd maga 3 milliárd forintot kóstál, és hozzá tartozik még egy útépités is, ami szintén újabb 3 milliárd forint. Tehát az útépités a völgyhíddal együtt 6 milliárd forintos fejlesztést jelent.”

Ezt Orbán Viktor nyilatkozta lassan egy éve, 2016. május 10-én Veszprémben, a Modern Városok Program korábbi állomásán (*miniszterelnok.hu*). A föntieken kívül ígért még kerékpárutat Csupak-Alsóörs irányban, ugyanezt Zirc és Somló felé, ahogy igen szellemesen fejezte ki magát, „egyfajta kerékpáros csillagponttá válik az Önök városa”. Sőt, mint hangsúlyozta, „kormánybejelentés vállalja” (ha már egyszer képzavar, ne spóroljunk!), hogy a Petőfi Színházat rendbe hozza, „könnyen dűlőre jutottak” egymással az állatkertfejlesztés ügyében is. Ígért még új kézilabdacsarnokot, uszodát és jégcsarnokot, pénzt, paripát és fegyvert, valamint belengetett TAO-pénzeket (társasági adókedvezményből származó összegeket), ami csak azért furcsa, mert az ilyen pénzek jogszabály szerint a vállalkozók elhatározása alapján kerülnek olyan építkezésekbe, amelyeket a vállalkozók saját maguk jelölnek meg, vagyis a kormányfő egy váratlan mozdulattal mások zsebében kezdett kotorászni, és amit ott talált, azt is beígérte Veszprémnek. Ígért még parkolókat, összekötőutakat, és még ki tudja, miket ígért volna, de hirtelen vége lett, és tréfálkozva távozott: „Nos, itt tartunk most, tisztelt hölgyeim és uraim! Nem merem összeadni, mert akkor a holnapi kormányülésen Varga miniszter úr lehet, hogy a kardjába dől.”